

29.10.2025

VN/1886/2025
VN/1886/2025-OM-18

Liikenne- ja viestintäministeriö

Oikeusministeriön lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta

Liikenne- ja viestintäministeriö on pyytänyt oikeusministeriöltä lausunnon luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamisesta. Esityksellä on tarkoitus ehdottaa säädettäväksi radiohäirintälaitteisiin liittyvistä säännöksistä. Oikeusministeriö toteaa lausuntoon seuraavan.

Luvanvaraisuus

Lain uudessa 39 a §:ssä säädettäisiin radioluvasta radiohäirintään tarkoitetuille laitteille. Pykälässä säädettäisiin niistä edellytyksistä, joiden perusteella lupa radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden hallussapitoon ja käyttöön voitaisiin myöntää. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota pykäläluonnoksen 5 momenttiin, jonka mukaan lupaa ei voitaisi myöntää muulle kuin viranomaiselle, jos tämän toiminta on ristiriidassa Suomen kansallisen turvallisuuden, maanpuolustuksen tai Suomen kansainvälisten velvoitteiden kanssa. Esitysluonnoksen perusteluissa ei tarkemmin avata sitä, milloin toiminnan voitaisiin katsoa olevan ristiriidassa Suomen kansallisen turvallisuuden, maanpuolustuksen tai Suomen kansainvälisten velvoitteiden kanssa. Tämä jättää hyvin lavean harkintavallan lupaviranomaiselle. Esityksen jatkovalmistelussa kyseisen säännöksen perusteluja olisi perusteltua yksityiskohtaistaa, mutta kyseisen säännöksen tarvetta harkita myös suhteessa muihin lupaedellytyksiin, joista 39 a §:ssä säädettäisiin.

Kaavaillon 39 a §:n 6 momentissa olisi säännös, jonka mukaan lupaa hakevan ja luvanhaltijan tulisi Liikenne- ja viestintäviraston pyynnöstä antaa selvitys radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden säilyttämisessä noudatetuista periaatteista ja käytetyistä tiloista. Säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan, että laitteita tulisi säilyttää lukitussa turvakaapissa, lukitussa paikassa tai muuten lukittuna siten, että laite ei ole helposti otettavissa käyttöön luvattomasti. Lukitun paikan tai laitteen muun lukitsemistavan tulisi lisäksi olla sellainen, ettei sitä pysty avaamaan tavanomaisin kotityökaluin. Oikeusministeriön käsityksen mukaan säännöskohtaiset perustelut jo melko pitkälle ilmaisevat niitä periaatteita, joita radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden säilyttämisessä tulisi huomioida. Nämä periaatteet vaikuttaisivat perustellulta kirjoittaa lakiin velvoitteeksi sen sijaan, että kukin luvanhaltija selvittää omia periaatteitaan.

Kaavaillon 39 a §:n 7 momentissa olisi säännös, jonka mukaan radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden käytöstä olisi laadittava pöytäkirja tai muu asiakirja. Säännöskohtaisten perustelujen mukaan kyseisestä asiakirjasta tulisi käydä ilmi käytön ajankohta ja riittävät käyttöä koskevat tekniset yksityiskohdat. Kun otetaan huomioon, että säännös asettaisi laitteen käyttäjälle tietynlaisen velvoitteen, oikeusministeriön mielestä velvoitteen sisältöä tulisi tarkentaa. Tarkentaminen tarkoittaisi esimerkiksi sen yksityiskohtaisempaa selittämistä, mitä säännöksen perusteluissa tarkoitetaan "riittävällä käyttöä koskevilla teknisillä yksityiskohdilla" ja miten pitkään laitteen käytöstä laadittua pöytäkirjaa tulisi säilyttää.

Radiohäirintään tarkoitetun laitteen pitäjän luotettavuus

Esitysluonnoksen mukaisen sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 39 a §:n 4 momentin 3 kohdan mukaisesti radioluvan myöntämisen edellytyksenä olisi se, että luvan hakija on luotettava. Radiohäirintään tarkoitetun laitteen pitäjän luotettavuudesta säädettäisiin ehdotettavassa uudessa 39 b §:ssä.

Ehdotettavan uuden 39 b §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan henkilöä ei pidetä luotettavana, jos hänet on viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu rangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton pitämään radiohäirintään tarkoitettuja laitteita. Pykälässä ei ehdoteta säädettävän siitä, millaiset rikokset tulisivat kyseeseen. Sen sijaan kyseeseen tulevia rikoksia käsitellään pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa listaamalla tiettyjä rikoslain mukaisia rikoksia ja toteamalla, että luotettavuusvaatimuksen täyttymistä olisi perusteltua epäillä, jos henkilöllä olisi lainvoimainen tuomio edeltäneen viiden vuoden aikana rikoksista, joiden vuoksi voisi olla syytä epäillä henkilön kykyä pitää radiohäirintään tarkoitettuja laitteita lainmukaisella tavalla kansallisen turvallisuuden ja Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan mukaisesti sekä huolehtia kaikista toimintaan liittyvistä velvoitteista, ml. toimintaan liittyvät ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuudet. Perustelujen mukaan luotettavuuden arvioinnissa kiinnitettäisiin huomiota esimerkiksi perusteluissa lueteltuihin rikoksiin.

Oikeusministeriö katsoo, ettei luotettavuuden poissulkeutumisesta ehdoteta säädettävän erityisen selkeästi, kun kyseeseen tulevista rikoksista ja tuomion lainvoimaisuudesta mainittaisiin ainoastaan perusteluissa ja poissulkeutumisesta säädettäisiin pykälässä ehdottomasti (*"ei pidetä luotettavana, jos hänet on tuomittu..."*) ja perusteluissa taas vaikutetaan viitattavan harkinnanvaraisuuteen (*"Luotettavuusvaatimuksen täyttymistä olisi perusteltua epäillä, jos..."*). Lisäksi oikeusministeriö kiinnittää huomiota erityisesti siihen, että kyseeseen tulevien rikosten joukko jäisi perustelujen mukaan avoimeksi (*"Luotettavuuden arvioinnissa kiinnitettäisiin huomiota esimerkiksi seuraavista rikoksista määrättyihin rangaistuksiin"*.) ja että perustelujen mukainen esimerkkilista eri rikoksista on varsin laaja eikä kyseisten rikosten yhteyttä radiohäirintään tarkoitetun laitteen käyttöön perustella, eikä tämä yhteys monilta osin vaikuta myöskään ilmiselvältä.

Pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan henkilöä ei pidetä luotettavana, jos hänen on muutoin asemansa tai toimintansa perusteella katsottava olevan ilmeisen sopimaton pitämään radiohäirintään tarkoitettuja laitteita kansallisen turvallisuuden, Suomen kansainvälisten velvoitteiden tai ulko- ja turvallisuuspolitiikan kanssa yhteensopivalla tavalla. Kyseistä kohtaa koskien säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan muun muassa seuraavaa: *"Tässä kohdassa tarkoitettaisiin esimerkiksi radiotoimintaa, joka ei ole ollut lain tai luvan ehtojen mukaista taikka muuta toimintaa tai rikkeitä, joiden vuoksi on perusteltua syytä epäillä henkilön kykyä harjoittaa toimintaa turvallisuusintressien mukaisesti. Kyse voi olla esimerkiksi sellaisista rikkeistä, joista ei ole saatavissa tietoa minkään valtion rikosrekisteristä, mutta jotka vertautuvat niihin rikoslaissa tarkoitettuihin rikoksiin, jotka ovat olennaisia luotettavuuden arvioinnissa taikka toiminnasta, joka muilta viranomaisilta saatujen tietojen tai lausuntojen mukaan on katsottava turvallisuuspoliittisesti merkittäväksi riskiksi."* Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että on vaikeasti mielletävissä viimeisessä virkkeessä tarkoitettuja rikkeitä, joista olisi kuitenkin saatavissa riittävä tieto ja jotka luonteeltaan ja vakavuudeltaan vertautuisivat olennaisiin rikoslain mukaisiin rikoksiin.

Lisäksi oikeusministeriö kiinnittää huomiota ehdotettavan 39 b §:n 2 momentin 2 kohdan, sekä 1 kohdan perustelujen, sisältämään Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan mukaisuutta koskevaan kriteeriin. Koska tällaisen seikan säätäminen henkilön sopivuutta koskevaksi kriteeriksi erityisesti sen sisältöä laissa lähemmin määrittelemättä on varsin ongelmallista, on perusteltua harkita, olisiko pykälässä ja perusteluissa riittävää viitata kansalliseen turvallisuuteen ja jättää pois maininnat Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan mukaisuudesta.

Tarkastusoikeus

Lain 326 §:n 1 momenttiin lisättäisiin uusi 6 kohta, jonka nojalla radiolaitteeseen liittyvä tarkastus voitaisiin suorittaa paikassa, jossa on radiohäirintään tarkoitettu laite. Voimassa olevan lain 326 §:n 2 momentin nojalla tarkastuksen saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytetyissä tiloissa silloin, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on erityinen syy epäillä, että tämän lain 348 §:n 1 momentin 1–3 kohdan säännöksiä tai rikoslain 38 luvun 5–7 tai 8 b §:ää on rikottu.

Oikeusministeriö toteaa, ettei esitysluonnoksessa ole erikseen kiinnitetty huomiota kaavaillun tarkastusoikeuden ulottumiseen pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin. Sääntely on merkityksellistä perustuslain 10 §:ssä säädetyin kotirauhan suojan suhteen. Esityksen perusteluja tulisi jatkovalmistelussa tältä osin täydentää, mukaan lukien, että niistä ilmenee arvio perusoikeuksien rajoitus-edellytysten täyttymisestä.

Tarkastusoikeus vaikuttaa olevan osittain päällekkäinen lain 341 §:n kanssa, jossa säädetään kotietsinnästä, paikanetsinnästä ja henkilöntarkastuksesta. Pykälään lisättäisiin maininta radiohäirintälaitteista, jolloin pykälän mukaan, jos olisi painavia perusteita epäillä, että tiettyssä kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa olisi tehty rikoslain 38 luvun 7 §:ssä taikka tämän lain 348 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu rikos, lainvastaisen radiolaitteen, radiohäirintään tarkoitetun laitteen tai telepäätelaitteen löytämiseksi tai rikoksen selvittämiseksi saadaan toimittaa yleinen kotietsintä tai paikanetsintä sekä henkilöntarkastus sen estämättä, mitä pakkokeinolain 8 luvun 2 §:n 1 momentissa, 4 §:ssä ja 31 §:n 1 momentissa säädetään. Edellytyksenä on lisäksi, että etsintä tai tarkastus on välttämätön sen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Sääntelyn perusteella viranomaisella olisi oikeus päästä pysyväisluonteiseen asumiseen käytettäviin tiloihin siis joko lain 326 §:n nojalla tai lain 341 §:n nojalla. Oikeusministeriön mielestä esityksessä olisi perusteltua jäsentää näiden kahden eri toimivaltuuden suhdetta ja huomioida tämä myös perustuslain 10 §:ssä turvautun kotirauhan suojan rajoittamisen kannalta.

Tiedonsaantioikeudet ja tietojen luovuttaminen

Esitysluonnoksessa kaavaillaan lisättäväksi viranomaisten yleistä tiedonsaantioikeutta koskevaan 315 §:ään tiedonsaantioikeuksia tarkentavia ja laajentavia säännöksiä. Lisäksi kaavaillaan laajennettavaksi käyttötarkoituksia, joita varten välitystietoja voitaisiin lain 319 §:n 4 momentin mukaisesti luovuttaa toiselle viranomaiselle. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että muutosehdotuksissa olisi kyse salassa pidettävän tiedon luovuttamista koskevasta sääntelystä, jonka nojalla voitaisiin käsitellä myös henkilötietoja.

Perustuslakivaliokunta on painottanut, että hallituksen esityksessä on erityisesti perusoikeuksien kannalta merkityksellisen sääntelyn osalta syytä tehdä selkoa kansallisen liikkumavaran alasta (PeVL 26/2017 vp, s. 42, PeVL 2/2017 vp, s. 2, PeVL 44/2016 vp, s. 4). Jatkovalmistelussa esitystä olisi tämän takia täydennettävä arviolla säännösehdoitusten suhteesta EU:n tietosuojasääntelyyn. Esitettävää sääntelyä olisi arvioitava EU:n yleisen tietosuojasääntelyn liikkumavaran kannalta, huomioiden erityisesti EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 2–4 kohtien sekä 10 artiklan mukainen liikkumavara. Lisäksi esityksessä olisi tehtävä selkoa välitystietojen käsittelyä koskevien 319 §:ään kaavailtujen muutosten suhteesta välitystietojen käsittelyä koskevaan EU-oikeuteen. Esitystä olisi jatkovalmistelussa myös täydennettävä muutosehdotuksia koskevilla säätämisperusteluilla, joissa olisi huomioitava perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaiset edellytykset, jotka koskevat salassa pidettävän tiedon luovuttamista (ks. Lainkirjoittajan opas 12.4.6 Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen).

Lisäksi esityksen jatkovalmistelussa tulisi arvioida rikos- ja sakkorekisteritietojen luovuttamista koskevien ehdotusten vaikutukset rekisterinpitäjänä toimivalle Oikeusrekisterikeskukselle.

Radiolaiterikkomusta koskevaan 348 §:än 1 momenttiin ehdotettava uusi 9 kohta ja siihen liittyen radiohäirintään tarkoitetun laitteen määritelmästä sekä radioluvasta

Esitysluonnoksessa ehdotetaan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain sakonuhkaista radiolaiterikkomusta koskevan 348 §:n 1 momenttiin lisättäväksi uutena 9 kohtana se, että henkilö *”pitää hallussaan tai käyttää radiohäirintään tarkoitetun laitteen ilman 39 a §:ssä säädettyä radiolupaa”*. Radiohäirintään tarkoitettu laite määriteltäisiin esitysluonnoksen mukaan ehdotettavassa uudessa 3 §:n 1 momentin 14 b kohdassa. Kohdan mukaan radiohäirintään tarkoitetulla laitteella tarkoitettaisiin *”sellaista radiotaajuisten sähkömagneettisten aaltoja lähettämiseen tarkoitettua laitetta tai sen olennaista osaa, jonka ensisijaisena käyttötarkoituksena on haitallisen häiriön aiheuttaminen, taikka radiolaitetta, johon ladatun ohjelmiston ensisijaisena käyttötarkoituksena on haitallisen häiriön aiheuttaminen”*. Haitallinen häiriö on jo voimassa olevassa laissa määritelty mainitun momentin 2 a kohdassa siten, että sillä tarkoitetaan *”häiriötä, joka vaarantaa radionavigoinnin tai turvallisuusradioviestinnän toiminnan tai joka muutoin vakavasti heikentää sellaista radioviestintää tai radiomääritystä, joka toimii sovellettavien säännösten mukaisesti, tai estää tai toistuvasti keskeyttää tällaisen toiminnan”*.

Esitysluonnoksen pääasiallisessa sisällössä todetaan edellä kuvattuun liittyen seuraavaa: *”Esityksellä saatettaisiin radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden oikeudet hallussapito ja käyttö rangaistavaksi. Esityksellä selkeytettäisiin oikeustilaa rajaamalla radiohäirintään tarkoitetut laitteet ulos radiolaitteiden määritelmästä. Lakia sovellettaisiin laitteisiin, joiden ensisijainen käyttötarkoitus on haitallisten häiriöiden aiheuttaminen radionavigoinnille, turvallisuusviestinnälle tai muulle lailliselle radioviestinnälle. Ehdotuksen mukaan laitteiden oikeudetonta hallussapitoa ja käyttöä koskevan kiellon rikkomisesta voitaisiin tuomita sakkoa.”* Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että kappaleesta jää epäselväksi, mihin sanalla ”laki” viitataan virkkeessä *”Lakia sovellettaisiin laitteisiin, joiden ensisijainen käyttötarkoitus on haitallisten häiriöiden aiheuttaminen radionavigoinnille, turvallisuusviestinnälle tai muulle lailliselle radioviestinnälle.”* Virke on luettavissa myös siten, että esityksellä kavennettaisiin sähköisen

viestinnän palveluista annetun lain soveltamisalaa, mitä ei vaikuta tarkoitetun. ”*Lakia*”-sanon sijaan lienee tarkoitettu sanaa ”*kriminalisointia*”.

Rangaistavaksi säätämisen on täytettävä kriminalisointiperiaatteiden ja perusoikeuksien rajoitusedellytysten asettamat vaatimukset, kuten painavan yhteiskunnallisen tarpeen ja rikosoikeuden käytön viimesijaisuuden sekä rangaistussäätelyn täsmällisyyden vaatimukset. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, ettei esitysluonnoksessa käsitellä erityisen kootusti perusteluja 348 §:n 1 momenttiin ehdotettavalle uudelle 9 kohdalle, jonka osalta on keskeistä, että esityksessä kuvataan riittävän selkeästi, ymmärrettävästi ja tarkasti niitä haittavaikutuksia, joita ehdotettavan kriminalisoinnin kattamilla laitteilla voidaan katsoa olevan.

Lisäksi oikeusministeriö katsoo, että esitysluonnoksessa olisi suotavaa käsitellä sitä, miltä osin 348 §:n 1 momenttiin ehdotettavan uuden 9 kohdan myötä perusteltua soveltamisalaa jäisi momenttiin jäävälle 1 kohdalle, jonka mukaan rangaistavaa on se, että henkilö ottaa käyttöön radiolähettimen tai käyttää sitä ilman 39 §:ssä säädettyä radiolupaa taikka käyttää radiolähetintä ilman 265 §:ssä säädettyä pätevyyttä tai 266 §:ssä säädettyä kelpoisuutta.

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota myös siihen, että 348 §:n 1 momenttiin lisättäväksi ehdotettavassa uudessa 9 kohdassa ”laite”-sanon taivutus (”laitteen”) ei vaikuta ehdotettavassa tunnusmerkistössä onnistuneelta ja että sana tulisi ehdotettavassa tunnusmerkistön muotoilussa kirjoittaa muodossa ”laitetta”.

Lopuksi oikeusministeriö kiinnittää huomiota rinnakkaistekstiin. Rinnakkaisteksti sisältää 3 §:n 1 momentin muutettavaksi ehdotettavan 14 kohdan ja ehdotettavan uuden 14 b kohdan mutta ei mitään merkintää niiden väliin jäävästä voimassa olevasta 14 a kohdasta, mikä voi luoda virheellisen käsityksen siitä, miltä osin momenttia ehdotetaan muutettavaksi. Lisäksi 14 kohdasta puuttuu kursivointeja sekä voimassa olevan lain että ehdotuksen sarakkeesta. Lisäksi ehdotettavaa 39 a §:ää koskevassa rinnakkaistekstissä 1 ja 2 momenttia ei ole erotettu toisistaan. 348 §:n 1 momentin 7 kohdan lopusta puolestaan poistettavaksi ehdotettavaa sanaa ”tai” ei ole voimassa olevan lain sarakkeessa kursivoitu.

341 § (Kotietsintä, paikanetsintä ja henkilöntarkastus)

Esitysluonnoksessa ehdotetaan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain kotietsintää, paikanetsintää ja henkilöntarkastusta koskevaan 341 §:ään, jossa viitataan rikoslain 38 luvun 7 §:ssä taikka sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 348 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuun rikokseen, lisättäväksi maininta radiohäirintään tarkoitettu laitteesta. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että pykälään ehdotettava muutos ja sen säännöskohtaiset perustelut vaikuttavat keskenään ristiriitaisilta. Pykälään ei ehdoteta lisättäväksi viittausta ehdotettavaan 348 §:n 1 momentin 9 kohtaan, jonka mukaan olisi rangaistavaa pitää hallussaan tai käyttää radiohäirintään tarkoitettua laitetta ilman 39 a §:ssä säädettyä radiolupaa, mutta säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan 341 §:stä, että säännös mahdollistaisi puuttumisen lainvastaisen radiohäirintään tarkoitettua laitteen hallussapitoon.

Säätämisjärjestysperusteluista

Esitysluonnoksen (s. 31) mukaan lakiehdotuksella voi olla vaikutusta elinkeinovapauteen, sillä vastaisuudessa radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden hallussapito edellyttäisi lakiehdotuksen 39 a §:ssä säädettyä etukäteen myönnettävää radiolupaa. Yksittäisten kuluttajien kohdalla radiohäirintään tarkoitettujen laitteiden luvanvaraisuutta ei voitane niinkään nähdä elinkeinovapauteen liittyvänä seikana, kun ei voitane ajatella radiohäirintään olevan jonkun elinkeino. Kyseisten laitteiden valmistamisen ja myymisen osalta elinkeinovapauteen on nähtävästi liityntä siinä suhteessa, että laitteiden valmistajat ja myyjät ovat jossain vaiheessa tahoja, jotka pitävät ainakin jonkin aikaa hallussaan laitteita ennen niiden luovuttamista toiselle taholle. Oikeusministeriö pitää perusteltuna, että esityksen perusteluja täsmennettäisiin siltä osin, milloin kaavaillun säätelyn voitaisiin katsoa olevan merkityksellinen elinkeinovapauden kannalta.

Esitysluonnoksen perusteluissa (s. 30) viitataan myös omaisuuden suojausmyykseen tapauksissa, joissa radiohäirintälaite otettaisiin tutkittavaksi lain 327 §:n tai 329 §:n nojalla ja tuolloin rajoitettaisiin kyseisen omaisuuden käyttöä. Perusteluissa todetaan, että esityksen velvoitteilla ja rajoituksilla olisi vaikutuksia niiden toimijoiden omaisuuden suojaan, jotka pitävät radiohäirintään tarkoitettuja laitteita oikeudettomasti hallussaan. Oikeusministeriön käsityksen mukaan omaisuuden suojaan rajoittamisena voidaan pitää kuitenkin myös sitä, että tarkastustoimivaltuuksia käytetään tapauksissa, joissa radiohäirintälaitteen pitämistä ei lopulta ole pidettävä oikeudettomana. Tällöinkin on käytännössä tapahtunut laitteeseen kohdistuva vallinnan rajoitus.

Edellä on viitattu tarkastusoikeuden yhteydessä, että esityksen perusteluja tulisi täydentää perustuslain 10 §:n kotirauhan suojaa koskevilta osin, sisältäen arvion perusoikeuksien rajoitusedellytysten täyttymisestä.

Sääätämisyjärjestysperustelujakson alussa viitataan siihen, että esitys olisi merkityksellinen perustuslain 21 §:n kannalta. Tätä ei kuitenkaan kyseisessä jaksossa avata sen tarkemmin.

Taannehtivuuskysymys

Lain voimaantulosäännöksen yhteydessä olisi säännös, jonka mukaan lain 39 a §:n radiolupaa koskevia säännöksiä sovellettaisiin tämän lain voimaantulon jälkeen myönnettäviin radiolupiin. Kaavailulla lailla ei vaikuttaisi olevan taannehtivaa vaikutusta siten, että myös ennen lain voimaantuloa hankittuihin radiohäirintälaitteisiin tulisi hakea uudelleen lupa, niin että 39 a §:ssä säädettyjen edellytysten toteutuminen todettaisiin lupaviranomaisessa. Esitysluonnoksessa todetun mukaan tällä hetkellä radiohäirintälaitte edellyttää 39 §:ssä tarkoitetun radioluvan saamista. Nähtävästi kaavaillon 39 a §:n edellytykset luvan saamiseksi radiohäirintälaitteelle olisivat tiukemmat, kuin mitä 39 § asettaa vaatimukseksi radioluvulle. Oikeusministeriö pitää huomion kiinnittämistä tähän seikkaan tärkeänä, koska esityksen perusteluissa keskeisenä tekijänä mainitaan muun muassa kansallisen turvallisuuden varmistaminen.

Osastopäällikön sijainen, yksikönpäällikkö Niklas Wilhelmsson

Lainsäädäntöneuvos

Veli-Pekka Hautamäki

Jakelu LVM Liikenne- ja viestintäministeriö

Tiedoksi Kansliapäällikkö Antti T. Leinonen
Lainsäädäntöjohtaja Susanna Siitonen
Ministerin erityisavustaja Timo Karhunen

VN/1886/2025-OM-18

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: